

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknel minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknel minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknel ár-
kedvezmény.

A „Zempléni vitézek emléke.”

Sátoraljaúj hely város képviselőtestülete f. évi február 13-iki határozatának ötletéből, melylyel az emléksobornak a főtérről való eltávolítása elhatározottat.

— febr. 17.

(A.) A midőn I Napoleon győzelmes seregével már Magyarországot határait fenyegette, az 1808 évi országgyűlés elrendelte az általános nemesi felkelést és felhatalmazta a királyt, hogy az insurrectiot bármikor fegyverrel szólíthassa.

A felhívás nem sokáig késett és a nemes ezredek csakhamar katonai rendben állottak az ország határainak megvédelmezésére.

A nemesek tehát a király és haza hívására fogtak fegyvert és az elfogulatlan történelem igazolja, hogy magyar nevűkhöz méltóan küzdöttek, de fegyverzetük és begyakorlásuk hiányát a személyes bátorság nem pótolhatta és ami fő: a céltudatos vezényletnek nyoma sem volt.

József nádor mindjárt a győri csata után jelentette a királynak, hogy a felkelők megtették kötelességüket és érdemesek a királyi kegy és a nemzet haládjára.

Zempléni vármegye a maga insurgenseit 1809-ben azon ígérettel bocsájtotta utnak, hogy ha a dicsőség mezején vitézi tetteket

visznek véghez, vagy ha a hazáért életüket fogják feláldozni, egy emlék-szobor által fogja megörökíteni és a késő utókornak átadni emlékeztetőket.

A győri csatában 1809. évi június hó 14-én szalai báró Barkóczy Antal kapitány, Major András, Baghi István, Dombi László, Oláh Péter zempléni megyei nemesek hősi halállal multak ki, Gergely Máté, Balogh József, Láncezy Sámuel, Dombi Mihály, Varga Mihály és Cseh Benjamin súlyosan megsebesültek; Budaházy Péter pedig életveszélyesen megsebesült kapitányát hősi elszántsággal a kartácstüzből kimentette.

Ezeknek és az egész felkelt zempléni megyei nemes seregnek örök emlékeztetőre emelte a hazafiúi kegyelet azon emléksobrot, mely mint ilyen első az országban és amely Sátoraljaúj hely városának főtérét ma is disziti.

A felavatási ünnepély 1819-ben, tehát 10 évvel később történt. Az ez alkalommal elhangzott beszédek közül actualis értékkel bír Szirmay Ádám főjegyzőnek a felkelt nemes sereghez intézett beszéde, különösen annak azon része, mely az utódok kegyeletéről szól:

„Itt ezen a helyen fogják még unokáink unokái szent elragadtatással szemlélni azon hősknek

neveit, kik az érdem mezején a hazáért meghaltak. Megháltak? nem! nem hal meg az soha, ki életét áldozza hazájának, de él soha el nem múlóan, polgártársainak emlékeztetőben.”

„Itt — folytatta a szónok — ezen emlékszobor mellett fogja hazafiúi érzések közt a következő ünnepelni emlékeztetőket, kik a haza védelmében véretekkel áldoztatok.”

„Boldog nemzet, hol a haza ily védelmezőkre talál, boldog nemzet, hol a hazáért hozott áldozat a háládatos polgártársak által így jutalmaztatik.”

A „következendőség” érzelmei, melyek a Sátoraljaúj hely város képviselőtestületének határozatában nyertek kifejezést, aligha meg nem zavarták a főnotárius ur siri nyugalmát.

Szalai báró Barkóczy Mihály kapitány halálának óráján következő megható levelet intézte a vármegyéhez:

Tekintetes nemes vármegye! Igen kevés órák mulva elvégzem életemet. Édes hazám védelmében annyira megsebesíttem, hogy kínos fájdalmaim után a halált óhajtván várom.

Nem békétlenkedem, mert a dicsőség mezején végzem életem, reményem, megérdemlem, hogy magyarnak születtem.

Végre felértünk a domboldalra. A nagy kapu tárva nyitva állott. Az udvar közepén egy csodálatos alak sétált fel és alá. Sötétruhájú, alacsony öreg nő volt. Fején óriási barna szalmakalap volt, két sarkig érő fekete szallaggal, kezében meg mogyoróvesszőt tartott, melylyel csendre intette azt a négy hatalmas juhászkutyát, melyek morogva felénk közeltek. Gymnazista öcsém pillanat alatt a kapufélfán felkuszott s onnan az udvar köfalára ugrott s úgy kérdezte elég nyugodt hangon: „imgye la donna mariassa?” Selyemernyőm nem volt elég védelem a kutyák ellen s szinte sirva és irigykedve néztem fel az öcsémre, aki biztonságban volt a bestiák elől. Az öreg nő hozzám jött. Az arcomba nézett, majd oláhu odakiáltott valamit egy nagy szál embernek s kézen fogva engem, bevezetett a földszinti kastély oszlopos ámbitusára. Az oláh leemelte szó nélkül az öcsémet a falról s behozta a vállán hozzánk, gyöngéden letéve őt a padlóra. A fiu arca piros volt a szégyenkezéstől s talán provokálta volna a hosszú Juont, ha tudott volna egy sértő oláh szót. Egy kissé elkésvé ugyan eszébe jutott a „dráku” szó, de az oláh csak vigyorgott erre a bókra s kismopolygott.

Egyszerre nyakam körül éreztem két ölelő kart. Az öreg nő magához szoritott s úgy mondotta: „itt van a donna mariassa”, én vagyok a Rózi nénéd!” Pillanat mulva már csókokkal borítottuk a ráncos, szelid

Utolsó kívánságom ez és ezzel végzem életemet: Éljen az én jó királyom és virágozzon a világ végeig a dicső magyar nemzet.” Kelt Komáromban június 13. 1809 A. Barkóczy Antal kap. halála óráján.

Ha sejtelve lett volna a vitéz kapitány urnak Sátoraljaúj hely város képviselőtestületének határozatáról, oda tehetné volna még levele végére: „Hirnév, dicsőség nem maraszt, tudom mit ér fagyos sugára „Itt” is megtulhattam azt.”

Császár Pál szolgabíró 25 éves jubileuma.

— Saját tudósítónktól. —

Tokaj, február 15.

Lélekemelő s pártját ritkító lelkesedéssel ünnepelte meg Tokaj városa és a tokaji járás közönsége a közszeretet méltán kiérdemelt, derék szolgabírájának, Császár Pál tb. főszolgabírónak Zempléni megye közigazgatása szolgálatában teljesített, 25 évi, becsületos hivatali működésének jubileumát.

Az intelligencia, az iparosok, a polgári és gazdaosztály, rend, rang s valláskülömbőség nélkül, a méltányos közelismerés erejének sugallatától ösztönözve sereglett egybe e hó 14-én Tokajban az „Aranyas-szálló” termeiben, hogy egy szorgalmas, egyenes jellemű, hozzáférhetlen, egyéniségében mégis szerény közhivatalnok előtt az elismerés zászlóját meghajtsa.

Bár az ünnepelt értesült róla, arecot.

De jó volt a hosszú út után ebben a csöndes, hűvös ebédelőben lenni. Mint „modern” leány, kissé idegenül néztem körül ebben a nagy teremben. A fehérre meszelt falakon, régi, barnult képek függtek, körül a falon reneszánsz stílusú székek, szekrények s oroszlánkormos lábakkal bíró bőrdíványok sorakoztak. Seholy egy neszfogó, puha szőnyeg, egy elegáns drapéria a falon, vagy ablakon, vagy bohókás nipp-tárgy a fényes fekete asztalokon. Régi órák, ósdi karos gyergyatartók voltak itt az egyedüli szabadisz. A fehérre súrolt padlón csak vaddisznó- és medvebőrök voltak szőnyeg helyett kiterítve.

Mindjárt megbarátkoztunk Rózi nénivel, kit eddig még sosem láttunk, de jószágáról ismert volt előtünk.

Vacsora után egy kis sarokszobába vezetett be s arra intett, feküdjem le azonnal, mert bágyadtnak látszom. Az öcsém részére a szomszéd szoba bőrdíványán vetettek ágat.

Körülnéztem szobámban. Egyszerű butorzatú, kicsi szoba volt. Ágyam fölött, divatos rámban, flórral körített életnagyságu kép függött. Könnyes lett a szemem, amint annak az ideális nőnek a szépségébe elmerültem. A kreolarcból szénfekete szempár mosolygott szomoruan, bánatosan. Sohasem láttam még oly szép, nemes hajlásu homlokot, finom metszésű ajkakat, mint ezen a képen. Szegény asszony! Ó volt szomorú, öreg néném minden öröme, boldogsága. Elvitték

A ZEMPLÉN TÁRCZÁJA.

Rózi néni.

— Irta: Mok Ferencné. —

Megsiratom lelke legmélyéből azt a kedves időt, midőn ragyogó szemmel, kipirult arccal és szinte szivdobogva tudtam meghallgatni egy szelíd arcú, öreg nőnek az elbeszéléseit.

Régen volt . . .

I.

Búcsút mondtam örökre az iskola falainak. Midőn a záróünnepélyen, búcsúbeszédem elmondása után, a miniszteri biztos melegen megszorította a kezemet s először hallottam, hogy tanárain „kisasszony”-nak szólítanak: roppant büszke és meghatótt voltam. De könyeim át is mosolyogtam, mert hiszen, ha adiót mondok az iskolának, nagy gyönyörűség vár reám: el visznek utazni! Nem a Semmeringre vagy Svájc vadregényes vidékére megyek, de Erdély szépséges, bájos vidékeire.

Midőn a gyorsvonat a Szamos völgyén végigszárguldott, végkép elfeledtem, hogy néhány nap előtt még halálos trémában reszkettem a szigorú miniszteri biztos előtt s hogy csak úgy zugott a fejem a sok logaritmustól, algebrai, mértani szabálytól, a módszertan, lélektan, neveléstan s egyéb sok „tan” betűtől, melyből hála Istennek, semmitem maradt az emléke-

zetemben. Mert hiszen mi nők azért tanuljuk ezeket, hogy a következő órában el is feleljük. De jó is, hogy ez így van!

Kissé fáradtan értünk V . . . -ra, nagybátyámhoz. Alig ráztam le az ut porát, kijelentettem, hogy elmegyek B . . . -ba Rózi nénihez. Bátyám mosolyogva jelölte meg az utat, elébb azonban egy távesővön megmutatta a b . . . -i kastélyt. Azt hittem a félórai ut csak egy kis séta lesz. Öcsém volt a kísérem. Neki indultunk hát ketten az ismeretlen utnak, egy antukával, egy lovagostorral s két, jól betanult oláh mondattal felfegyverkezve.

Ugy éreztem magam, mint egy ünnepi diák, ki legációba megy. Tizenhat éves, boldog, jókedvű teremtés voltam . . .

Az a félórai út eltartott két óráig is. Ott egy mezei virágot téptem, majd pihenőre ültünk le, aztán meg a csángó telepen egy parázsszem menyecske megkínált juhtejjel, málé kenyérrel, ezzel is időt töltöttünk. Mire a falu elé értünk, a nap éppen elbújt a hegyek mögé.

Kissé meg voltunk szépenve, amint az a sok, mord képű oláh szemben jött velünk. Messziről láttuk — hiszen egy domb tetején állott — a b . . . . i kastélyt, s mégis minduntalan kérdeztük a falusiaktól: „imgye la kásza”? (hol a kastély?) Az oláh nem felelt, csak odamutatott arra a vörösbádóg tetejű, szürke épületre, mely százados fák közzé volt ékelve.

hogy ünnepély készül jubileumára, e szép emlékü napot is a hivatalában töltötte munkásságban, midőn d. u. 4 óra tájt hivatalnokársai, a közigazgatási tisztviselők Füzesséry Ödön főszolgabíró vezetése alatt megjelentek munkaasztala előtt s meleg szeretettel üdvözölték őt. Füzesséry szívhöz szóló beszéde könyekbe fulladt, s a hű munkatársak közt lejátszódott, megható jelenet az összes jelenlévőket őszinte örömkönyekre fakasztotta.

Este 7 órakor már gyülekezett az „Aranyas-szálló” termeiben az ünnepelő közönség s a járás jegyzőinek 4 tagú küldöttsége ment az ünnepeltért. Az ováció, melylyel fogadták, valóban rendkívüli volt s hasonlót városunk falai legalább emberemlékezet óta nem láttak.

A küldöttségek a kis teremben tisztelegtek. Elsőnek a város képviselő testülete vonult föl, melynek élén Dr. Engel Jakab ügyvéd üdvözölte Császár Pált szépen átgondolt, gyönyörű beszédben.

Utána az izraelita hitközség küldöttsége járult az ünnepelt elé, azzal kezdvén szónokuk, hogy tisztelgésük a hivatalnoknak s embernek szól, akit megtanultak tisztelni s szeretni.

A polgári olvasóköri küldöttségének érzelmeit Kozlik István tolmácsolta egyszerű, keresetlen, de szívhöz szóló szavakkal.

Az ág. evang. egyház presbiteriumát Bolner Károly ügyvéd vezette.

A reformatus presbiterium, melynek az ünnepelt is tagja, Vecsey Oláh Miklós vezetésével tisztelegtek.

Majd a tűzoltó testület jelent meg majdnem teljes számmal, s Rothfuchs János parancsnokuk beszédét megelőzőleg kurtjelre háromszor hajtották meg az ünnepelt előtt zászlójukat.

Az orvos-gyógyászati kar dr. Friedman Adolf járás orvossal az élén tisztelegtek.

Ezután a járásbíró s a telekkönyv tisztikara jött, melynek szónoka: Dr. Plathy Zsigmond beszédében hangoztatta, hogy az ünnepeltben nemcsak a közigazgatás emberét, de mint a bírósághoz tartozó ügyészi megbízottat különösen is kívánja üdvözölni, amely téren is odaadással teljesíti kötelességét, amit fényesen illusztrál azon tény, hogy rövid 3 évi ilyen nemű működése alatt két ízben részesült kitüntetésben.

Végül a m. kir. állampénztár tisztviselői Vengrinorics Ede adóhivatali ellenőr vezetése mellett tisztelegtek a közszeretben álló szolgabíró előtt.

Ezek után az ünnepelők serege a nagy terembe vonult s a 150 jeteri-

ebből az otthonból, hogy az idegen földön, mint egy szép, exotikus virág, mely nem bírja a klíma-cserét, elhervadjon, meghaljon.

Gyermekleány voltam s mégis megtudtam siratni ennek az ifju martyrnak rövid, fájdalommal s mégis egy kimondhatatlan, édes boldogsággal telt életét.

Kip-kop-kop! hangzott az est esődjében rémesen. Felültem ágyamban s mig homlokomon a félelem izzadságeseppjei kiverődtek, mégis diadalmasan mondtam: „Ahá! tehát igaz, hogy minden régi kastélyban kísértetek is vannak!”

Kip-kop-kop!

A fogaim vacogtak, reszkettem s szüntelen arra felé néztem, honnan a zajt hallottam s vártam a páncélos őrt, vagy a fehér ruhás asszonyt, ki az idegentől megkérdezni jó, mit keres itt ez ősi falak között. Minden rémes dajka-mese, mint egy szilaj paripa a pusztán — végig száguldott az emlékezetemben.

Végre egy mentő gondolat jutott eszembe: be fogom csemetgetni a szobaleányt! De persze villamos csengőgombnak a nyomát sem láttam itt. Takaróm alá bujtam s imádsággal akartam távol tartani a szellemet.

(Folytatjuk)

tékü fehér asztalnál kezdetét vette a fényes disztrakoma. Hogy innen a társadalom egyik tényezője sem akart elmaradni, mutatja, hogy a hitbuzgó izraelita polgártársaink egyik melléktéremben egy hosszú asztalnál saját ritusuk szerint vettek részt a lakomán.

A lelkes, őszinte tósztok áradatát Kudász Kálmán főjegyző kezdette meg, ki a járás jegyzői nevében emelt poharat a szeretett szolgabíróért. Utána fölolvasta az ünnepelthez érkező táviratokat, melyek között elsőnek érkezett a Gróf Hadik Béla főispán ur öméltóságáé, mely így hangzik:

„Fogadja mai évfordulója alkalmával legőszintébb jó kívánságaimat, ünnepelje meg e napot az elégedettség azon érzésével, melyet a lelkiismeretesen teljesített kötelességek tudata nyújt.”

Ballagi Géza orsz. képviselő egy hosszabb táviratban azt kívánja az ünnepeltnek, hogy: „még sokáig szolgálj vármegyénket azzal a hűséggel és odaadással, melylyel 25 éven át közelismerés mellett szolgáltad.”

Táviratilag gratuláltak még Pintér István szerenési főszolgabíró s számos barátja s ismerőse az ünnepeltnek.

Másodiknak Füzesséry Ödön főszolgabíró szólott, beszédjében dícsérettel halmozván el Császár Pált, kinek hivatalos működését, ugymond, ő tudja legjobban megbírálni. Mint hivatalársának köszönetét fejezi ki támogatásáért s kívánja neki, hogy a vármegye közönsége minél előbb részesítse a rég megérdemelt előléptetésben.

Bernáth Béla az országgyűlés fontos tárgyalásáról sietett — ugymond — az ünnepélyre, hogy elhozza szívét annak, aki 25 év óta szolgálja a hazát önzetlenül. Neki, a munkásemberének nem volt szabad hiányoznia egy olyan köztisztviselő ünnepélyéről, ki szintén a munka embere. Erte emeli poharát.

Most Császár Pál emelkedett szólásra. Visszaemlékezett 25 éves hivatalos működésére s keserűen panaszkolva azt a méltatlan mellőzést, melyben a vármegye őt az alábbi főszolgabírói választásoknál részesítette. De nem zúgolódik, hanem kötelességét tovább is hiven fogja teljesíteni, annál is inkább, mert neki e nap a multak nélkülözéseit kárpótolja. Poharát az ünnepelőkért üríti.

Tóth Kálmán egy szellemes tósztkban az ünnepeltől három fotográfiát készít. Egyet a bíróról, mely szorgalmas, igazságos és hozzáférhetlen; egy másikat az emberről, mely csupa becsület és szív; egy harmadikat a barátról, mely őszinte, ragaszkodó és mindég jó kedvű.

Dr. Engel Jakab a sok jó tulajdonsága mellett keresi az ünnepeltben a hibát, mely miatt még eddig méltó módon érvényesülni nem tudott. Ezt abban leli föl, hogy az ünnepelt nem járt Talleyrand iskolájába, mely megtanította volna arra a leckére, hogy rejtsse el agyának gondolatát s szívének érzését. Ha ezt a leckét megtanulja, biztos lesz haladásra.

A sok tósztk egymást érte, melyekben lelkesedéssel ünnepelték a jubiléus szolgabírót. Ez általános lelkesedés közben dr. Engel kért magának szót s kitérő éljenzés közt tette meg azt az indítványát, hogy a legközelebbi választásnál mindent kövessen el a járás annak a derék tisztviselőnek érdekében, aki az elismerést és közbecsülést ily nagy mértékben volt képes megnyerni.

Ez eszme termékeny talajra talált, s az általános lelkesedés közben a jelenlévő szerenési szolgabíró: Bárczy Gusztáv kijelentette, hogy a nagymihályi főszolgabírói állásra szintén pályázni szándékozott, de a jelen körülmények között a jelöltségtől visszalép. Bárczynak e loyális kijelentését nagy ovációval honorálta a közönség, melynek lelkesedése a tetőpontra hágott.

Ilyen lelkesítő hangulatban folyt tovább a disztrakoma, mely az ünnepély fénypontjává esuesosodott ki, mert míg a küldöttségek tisztelgése a jubiléus iránti tiszteletnek volt tanúbizonyítva, a disztrakoma egész lefolyása megható megnyilatkozása volt annak, hogy e puritán hivatalnok iránt mily nagy a közönség szeretete s ragaszkodása, amelylyel pedig vajmi kevés köztisztviselő dicsekedhet hasonló szerezvény állásban.

H. J.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(A Felsőegyházi. Ó Felsőége a király Csanda János nyugalm. tanító, orosz-kázméri lakosnak 50 K., Formády György csékei lakos néptanítónak 30 K., Tóth Sándor csékei gör. kath. éneklésnek 30 K., Ujlaky János tussai lakos ref. lelkészeknek 50 K., Zachariás Antal borsi-i lakos g. kath. tanítónak 30 K., özv. Palrasovich Antalné sztarinai lakosnak 30 K., Gyömbér György izb.-hosszumezői r. kath. tanítónak 30 K. felsőegyházi adományozott.)

(A legközelebbi törvényhatósági közgyűlésre, mely mint lapunk előző számában említettük, f. hó 23-án fog megtartani, Dókus Gyula alispán következő körlevelet bocsátotta ki: — Elnöki körlevél. A törvényhatóság közgyűlését Sátoraljauhelyben, 1903. évi február hó 23-ának d. e. 10 órájára kitértem s erre a bizottsági tagokat tisztelettel meghívom. A közgyűlés nevezetesebb tárgyai: 1. Az elhalálozás folytán megüresedett árvaszéki ülnöki állás választás általi betöltése és ezen választás folytán megüresedő többi állások betöltése. 2. A Kästenbaum Márton kegyes alapítványára ügyelő választmányba 3 tagnak választása. 3. Dókus Gyula alispánna való választása folytán a központi választmányba egy tagnak választása. 4. Alispáni jelentés a közigazgatás általános állapotáról. 5. A házi- és gyámpénztárnak állam kezelésbe való átadásáról szerkesztett jegyzőkönyv. 6. A közkórház választmányának építési bizottsági jog és hatáskörrel leendő felhatalmazása iránti alispáni jelentés. 7. Az igazságügyi miniszter intézvénye a sátoraljauhelyi kir. törvényszéki épület és fogháznak 80.000 korona ellenében való átengedése iránti intézvénye. 8. Belügyminiszter intézvénye a sátoraljauhelyi kir. törvényszéki helyiségek kiürítése tárgyában. 9. Belügyminiszter intézvénye a jóváhagyás végett felterjesztett szervezési pótszabályrendelet tárgyában. 10. Győr sz. kir. város átirata a párbaj megszüntetése iránt a képviselőház és kormányhoz intézett felirata tárgyában. 11. Sárosvármegye átirata a felsőmagyarországi közép birtokos osztály megmentése iránt a földmivelségi kormányhoz intézett emlékirata tárgyában. 12. Pozsonyvármegye átirata a vasárnapi munkaszünetről rendelkező törvény megváltoztatása iránt a képviselőházhoz intézett felirata tárgyában. 13. Alispáni jelentés a kir. törvényszéki épület és fogházért felajánlott és elfogadott 80.000 korona mikénti fedezése iránt. 14. Bába-társági szabályrendelet tervezete. 15. Községi zárszámadások és költség-előirányzatok felülvizsgálata. Az állandó választmányi ülése február hó 21-ének d. e. 9 órájára lett kitérve. Erről a tagokat értesitem és főispán ur öméltóságáé megbízásából tisztelettel meghívom. Sátoraljauhely, 1903. február hó 12-én. Dókus Gyula alispán.)

(A sztropkói telekkönyvi hatóság. Gróf Hadik Béla főispán közbenjárására tervet vettett, hogy a sztropkói kir. járásbíró telekkönyvi ügyekben bírói hatáskörrel ruháztassék fel. Az igazságügyi miniszter most kötelező nyilatkozatot kér arra nézve, hogy az érdekeltség az elhelyezés költségeihez 20 évig 300 koronával hozzájárul és külön Sztropkó nagyközségtől még arra nézve, hogy a telekjegyzőkönyvek átszállításáról visszeteher nélkül gondoskodik és a bíróság

személyzetének számára a szükséges magánlakásokat biztosítja. Az erre vonatkozó tárgyalások már folyamatba tétettek és legközelebb befejezettek. Részünkről felette fontosnak tartjuk, hogy a sztropkói kir. járásbíró telekkönyvi ügyekben mielőbb bírói hatáskörrel ruháztassék fel, mert az intézkedés egy nagy vidék régóta érzett hiányán lesz hivatva segíteni.

(Törvényhatósági pótadók belügyminiszteri jóváhagyása. A belügyminiszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg jóváhagyta a vármegye közönségének mult évi szeptember 29-én tartott közgyűlésében hozott azon határozatát, amelylyel közművelődési célokra 1% és sorozási költségekre 1/4% pótadó megszavaztatott, miután a szavazásnál az 1883. évi XV. t. c. rendelkezései pontosan betartottak.)

(A vármegye közegészségügyi bizottsága f. hó 20-án d. u. 2 órakor ülést tart, melynek tárgya: Baranya vármegye alispánjának átirata az orsz. statisztikai hivatal kiadványainak a kórházak részére leendő beszerzése tárgyában.)

HIREK.

Jegyváltáson.

Képzetelem tova ragad,
Utján virágözön fakad...
Rózsa-eső hull a földre
Bájos angyal hinti azt be.
Oh mi boldog az az élet,
Ha a kis lány arra ébred,
Hogy virággal telve utja
S pajkos amor viz át rajta.
Mi ünnepélyes pillanat,
Mely üdöt s boldogságot ad,
Kéz a kézben, ajk az ajkon
Öröm derüje az arcon.
A szende szűz szótalan áll
Az új élet kapuinál,
S mig körülte méla a csend,
Hangosan ver kis szíve bent.
Oh hisz' árva szíve rég várt
Igaz boldogságot talált.

Ikay Emil.

— Áthelyezések. Harsághy András örmezői róm. kath. segédlelkész Zboróra, — Varga Imre z.-vásárhelyi segédlelkész pedig Enyiczkére áthelyeztettek. — Oszterman Ernő sátoraljauhelyi kir. törvényszéki joggyakornok hasonló minőségben Kassára helyeztetett át.

— Vidéki journalisztika köréből. A Kassán megjelenő „Felsőmagyarország” című napilap eddigi felelős szerkesztője ifj. Madarász János kivált a lap kötelekéből s helyét dr. Hohenauer Ignác, a kassai hírlapírók nesztora foglalta el.

— Az ág. ev. egyház javára rendezett jótékonycélu, hangversenynyel egybekötött bál, mely f. hó 14-én zajlott le a városi színházban, úgy anyagi, mint erkölcsi tekintetben kiválóan sikerült.

— Felolvasó-estély. A reformátusok folyó hó 17-én, vagyis csütörtökön d. u. 5 órakor tartják az utolsó vallásos irányú felolvasó-estélyt, melynek műsora a következő: 1. Gyülekezeti ének. 2. Ima és szabad előadás, tartja: Fejes István lelkész-esperes. 3. „Vasárnap.” Ottótól. Előadja a vegyes énekkar. 4. Szavalat. Parkas Andor urtól. Férfi négyes. 6. Szavalat. Bakoss Elek urtól. 7. Gyülekezeti ének.

— Vivő-tanfolyam. Kónyai Kyss Albert vivőmester, az arany érdemkereszt birtokosa, f. évi március hó 1-től városunkban tanfolyamot nyit rendszeres kard- és vitor vívásban olasz és francia módszer szerint. A tanfolyam 3 hónapig fog tartani.

— Az önkéntes tűzoltó-egyesület parancsnoksága folyó hó 14-én Juhász Jenő főparancsnok elnöke alatt gyűlést tartott. A magyar országos tűzoltó-szövetség minden megyében egy vármegyei központi tűzoltó-szövetséget kíván létesíteni, amely folytonos összeköttetésben állana a közigazgatási hatóságokkal. Erre vonat-

kozólag a parancsnokság elhatározta, hogy ezen új intézkedést a további működésre egyöntetűség szempontjából célszerűnek és üdvösnek találja s e végből a vármegyei szövetség létesítését óhajtja. — A város polgármesterének átiratára vonatkozólag, melyben az egyesület nyilatkozatát kéri arra nézve, hogy a folyó évben felállíttatni szándékolt tűzjelző állomásokat hol és mily számban akarja felállítani. — elhatározta a parancsnoksági ülés, hogy e fontos kérdés tanulmányozása végett előbb Friss Heiman és Jaczkó István par. tagokat Kassára kiküldi és csak jelentésük megtétele után fog nyilatkozni. — A tavaszi gyakorlatok tartását március hó 15-ével megkezdik és a helybeli honvédszázalaj-parancsnokságot újból fölkéri, hogy a tűzoltógyakorlatokhoz — hasonlóan az elmúlt évhez — szakszerű kiképzés céljából vezényeljen ki egy honvédszakaszt.

— **A katolikus olvasó-kör** szokásos farsangi multságát folyó hó 15-én tartotta meg a városi színházban. Most is szép és nagy számú közönség kereste fel ezt a kedélyes multságot. Sokan jöttek el a vidékről is, annyian, hogy a színház tágas terme egészen megtelt vidám táncoló párokkal, akik a legkitünőbb hangulatban, fesztelenül mulattak és járták Lukács Károly zenéjére a táncokat reggelig. A sikerült bál a kör javára szép anyagi hasznot hozott.

— **Tűz.** Nagy veszedelem fenyegette vasárnap délután a Jókai-utca lakóit. A nagy szélviharban, mely egész nap dühöngött, kigyuladt Tóth-Dankó János földmives 617. sz. háza, mely négy év előtt már szintén leégett. A házzal egy tető alá épült, szénával telt eszűben támadt a tűz és gyorsan terjedt el a ház tetőzetén. Mire az épület zindelyfedele lángba borult, csakhamar megjelent a tűzoltóság is és a legkritikusabb időben mentette meg a délre eső, legjobban veszélyeztetett Timkó-féle ház zindelyfedelét. Ennek a háznak a sorsától volt függővé téve a délre fekvő egész házior maradása vagy pusztulása, mert az erős szél az égő zsaránokot ezekre a házakra hordta. A tűz sikeres oltása közben később a szél is elesenedett egy kissé. A tűz kiütésekor senki sem volt otthon. Miután a lángok először a eszűből csaptak fel, melynek felső része a kertbe nyúlik, alapos a gyanú, hogy Tóth-Dankó János házat, mialatt hazulról távol volt, valaki fölyujtotta. A leégett épület biztosítva volt s így a kár nagy része megtérül. A be nem biztosított takarmány és gazdasági felszerelések megsemmisülése következett így is mintegy 4-500 korona kárt szenved a háztulajdonos. A tüzet, mely délután 4 órakor ütött ki, csak este 10 óra tájban sikerült tűzoltóinknak teljesen lokalizálni.

— **„Felső-zempléni gazdakör”** címmel Mező-Laborczon egyesület létesült, melynek célja a felvidéki kisgazdák szármalmas helyzetén tanács-csal és tettel segíteni. Az alapszabályok is készek; már, csak Kazy, kormánybiztost várják, kinek irányító véleménye szerint a kör működését megkezdí. A kör élén Lehoczky István mező-laborezi gyógyszerész áll.

— **Tüdővész pusztítása.** A belügyminiszter jelentése szerint 1902-ben Magyarországon elhalt 70,731 egyén, ebből a Tisza jobbparti megyéire 437 haláleset esik, s ebből 87 halálesettel első helyen a mi megyénk, Zemplén megye áll.

— **Nincs III-ad osztály a gyorsvonaton.** A központi lapoknak a vasuti új díjszabás megjelentése után közölt hírei azt jelezték, hogy február hó 1-től a gyorsvonatokon is lesz harmadosztály. Amint értesülünk, ez abból a félreértésből származott, hogy az új díjszabásban meg van említve, hogy a III. osztályu díjat fizetik a kedvezményes II. osztályu jeggyel utazók. Ez azonban nem azt jelenti, hogy valóban van III. osztály. Ami tehát a

II. osztályon utazók kényelmére szolgált volna, az elmarad.

— **Farsangi krónika.**
Február 17-én: a sátoraljai helyi főgimnázium hangversenyyel egybekötött bálja a városi színházban.

Február 21-én: a városi kaszinó bálja a városi színházban.

Február hó 22-én: a vármegyei őrhajduk táncmulatsága a Magyar Király tánctermeben.

Február 24-én: a gyártelepi dal-, zene- és önképző kör hangversenyyel egybekötött bálja a gyári étteremben.

Február 26-án: Cigány-bál a városi színházban.

— **Wertheim szekrény,** használt állapotban lévő, megvételre kerestetik. Cim a kiadóhivatalban.

— **Hölgyek öröme!** Ezekre menő elismerő levél bizonyítja, hogy a legjobb szer a szépség ápolására az általam készített híres Dr. Lehman-féle arckenőcs. Egy tégely ára 1 korona, hozzávaló szappan 80 fillér. Poudre 1 doboz 1 korona. Csak nevem és arcképpemmel ellátott tégelyt kérjünk és fogadjunk el! Kérem egy próbarendelést tenni. Gyarmati Emil városi gyógyszerész a Szent-Háromság-hoz Baján. Viszonteladók nagy kedvezményben részesülnek.

SZÍNHÁZ.

** **Komjáthy társulata** a következő részleges szezon első előadásul Pásztor Árpád három felvonásos operettjét, a „Niobe”-t hozza színre következő szereposztásban: Donn Péter — Nagy Gy.; Felesége — Szigeti Lujza; Hetty — Bárdos S.; Harry — Békefi F.; Lord Tondrius — Székely Gy.; Niobe — Aradi Aranka.

** **Színészet Szerencsen.** F. hó 12-én a „Doktor ur” adatott szép közönség előtt. Az előadás általánosságban nem tetszett, azonban ma is kiváltak szerepleseikkel Szitay, Szénássy, kik jól adták: előbbi Poizsér, utóbbi dr. Sárkány szerepét. Major Ida nem jó volt, de még Kmetty sem. Folyó hó 14-én Molnár Eszti jutalomjátéka a „Falu rossza” került színre gyér közönség előtt. Molnár Eszti a tőle megszokott kedvességgel s temperamentummal játszotta Finom Rózsit s meglátszott rajta, hogy dacára a kevés néző közönségnek, iparkodott ezen estét is élvezetessé tenni szép énekével és táncával, amit a közönség többször tapsolással viszonzott. Balla Mariska (Bátka Teresi) ezen kis szerepében is, játékaival és szépségével ismét hódított. Alakja, hangja, kedvességével igazi hivatásos színésznővé teszi. Kár, hogy nem érvényesítheti művészetét a neki való operettekben. Jutalomjátékul legközelebb „Nőemancipáció” fog színre kerülni, — remélhetőleg a különben is hálás közönség — szíves pártfogásában fogja részesíteni a törekvő s derék színésznőt. Hevesi Gusztika (Pataki Boris) ismét remekelt. Kellemes organuma s művészi játékaival ma is meghódította a közönséget. Oly bájos s kedves volt mai játéka is, hogy többször hivatott a lámpák elé. Böven kijutott a tapsokból: Réthy, továbbá Kardos játékaiknak.

TÖRVÉNYSZÉK.

A társadalom itél.

— febr. 17.

A sátoraljai helyi esküdtbiróság területéről újból összesereglettek a kisorsolt esküdtek, hogy ítéletet mondjanak az utolsó ülészak 6ta megtévedt embertársaik felett. Még pedig a „nagy tévedtek” a főbenjáró bűnösök felett.

Tegnap volt az első tárgyalás s talán egyuttal a legérdekesebb is. Gyujtogatással vádolva állott egy testben, lélekben megtört ember az igazság sorompói elé.

Malártsik Mihály volt a vádlott, aki betegséggel, nyomorral küzdve, teljesen elveszítette lelkének egyensu-

lyát és a mult év november havában egy este felgyújtotta atyjának házát.

Az esküdtbiróság — mint említettük — tegnap foglalkozott ezzel az ügygyel. A tárgyalást Fornszek Béla törvényszéki elnök vezette, Chanáth Miklós és Ferenczy Sándor voltak a szavazó-bírák. A vádat Sárospataky József kir. alügyész képviselte, a védelmet Fried Lajos dr. látta el.

Vádlott a cselekmény elkövetését teljes őszinteséggel beismerte és csak azzal védekezett, hogy tettének elkövetése idejében nem volt szabad elhatározási képességének birtokában. Ezt a védekezést megerősítették azok a tanuk, akik a tett elkövetését megelőző dolgokról tettek vallomást és megerősítették a szakértő orvosok is.

Az esküdtek ennek alapján vádlottat „nem bűnösnek” mondták ki, mire a törvényszék meghozta a felmentő ítéletet.

Közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Nyilatkozatok.

I.

A „F. H.” f. évi 12-ik számának a Kmetty-ügyben irt cikkben reám vonatkozó sok tekintetben meg nem felelek a valóságnak s így saját reputációm kívánja, hogy azt az igazságnak megfelelően kiigazítsam.

Kmetty János által lefizetett 100 frt. büntetőpénz felét a szolgabírói hivatal Velejte községnek posta útján megküldte ez tény, — a község bírája az összeget fel is vette és azt 1891. évi március hó 13-án a 467042. számú postatakarékpénztári könyve tanúsága szerint „Velejte község címére” mint betétet letette — és mindaddig, míg a szolgabírói hivatal vissza nem kívánta, ott volt elhelyezve.

A községi számadásban azért nem vétettem be, mert Kmetty Jánostól értesültem, hogy az ügyet ő a szolgabíró tanácsára megfelelőbbé s azért a bíróval egyetértőleg a takarékpénztárba helyeztük, mert ha a község pénztárába tesszük, az összeg egyéb községi kiadásokra lett volna fordítva.

A pénz elküldése után — hivatalos ügyben járván a szolgabírói hivatalban, néhai báró Gaizler József szolgabíró ur egy már általa előbb megirt nyugta előtemzésére szólított fel, a nyugtát jól meg sem nézve, előttemeztem. Kért, hogy Kmetty János nevét is irjam alá, azt is megírttem, mert előzőleg kijelentette, hogy keresztvonást majd Kmetty fog hozzá tenni, amikor fizetni fogja a 100 frtot, — én többet erről soha nem beszéltem, — báró Gaizler halála után hallottam, hogy Kmetty János neje, mert férje már Amerikába ment, 100 frtját követeli. Kmettyt tudomásommal az itteni keresmáros biztatta, hogy a száz forintját ki perli — tudva ezt, én Kmettyvel erről nem beszéltem — valamint most sem íjesztgettem vagy rémitgettem, ezen állítás tehát határozottan rossz indulatú koholmány.

Végül kijelentem, hogy 26 éve vagyok velejte körjegyző, hivatalomat tehetségem és erőmhöz képest mindig úgy iparkodtam vezetni, hogy az ellen panasz ne legyen — nem is volt.

Argyelán Miklós,
körjegyző.

II.

Tekintetes szerkesztő ur!

Alulírott, amennyiben a „Felsőmagyarországi Hirlap”-ban Buza Barna egy cikkében a Kmetty ügyben rólam valótlán tényeket állított, illetve megírt, kérem legyen szíves alanti cikkemet, melyet a Felsőmagyarországi Hirlapnak is szószerint megküldtem becses lapjában kitenni.

Tekintetes szerkesztő ur! Most jutott tudomásomra, hogy becses lapja f. évi febr. hó 11-én kelt 12-ik számában „Kmetty ügy” cikkében engem presszióval megvádol. A mennyiben

a tek. szerkesztő úr cikkében az igazság védelmezésére hivatkozik, szíveskedjék tehát az igazságnak megfelelő felszólamlásomat becses lapjában a következőkben közzé tenni:

En a „Kmetty ügy”-et ezelőtt alig ismertem, hisz az régiebb, mint az én velejte tartózkodásom. Szerkesztő és cikkező urnak a „velejte ismerőse” által elmondott tények, u. m., hogy én Kmettyt, ha a perét vissza nem vonja, íjesztettem volna, hogy őt azért 3 évre becsukják és férjét besorozzák, egyszerűen nem igazak, magyarándva hazugság és szemtelen rágalom. A tény így áll: Kmetty két-ségsbeesetten s sirva panaszkodott, hogy mennyire zaklatja őt az a 100 forintos per s ő szívesen lemondana mindenről, csak már neki egyszer, talán éppen a szerkesztő úr velejte ismerőse békét hagyna és hagynának. Erre én azt mondtam, hogy ez megtörténik, csak vonja vissza a pert, hisz az, aki alatt ez állítólag történt, már úgy is rég meghalt. Többet nem mondtam. Erre az asszony ígérte nemesak a perre vonatkozó visszavonást, hanem azt is, hogy mikép kényszerítette és zaklatta őt „Valafi” erre a perlekedésre (nem-e talán a velejte ismerőse?) mikép íjesztette őt stb. Ó mindezt elmondotta s kérte betenni az iratba, mindúgy amint azt Dókus Gyula alispán úr öméltósága a megye gyűlésen a Nyilatkozat-ból felolvasta.

Eszerint én nyugodt lelkiismerettel kijelentem, hogy én Kmettyt nem kényszerítettem a „Nyilatkozat” aláírására s így a per visszavonására, sőt még figyelmeztettem a következők megírására, kijelentem, hogy erre a törvényes hatóság előtt esküt is tehetek s állításomnak igazolásul ugyanekkor az egyszerre s egy időben jelen volt öt emberre, mint tanura hivatkozhatom.

Ami Kmettynek Ön s Suhajda aljárásbíró előtt mondott szavait illeti, azokra azt mondom, hogy azok talán a „velejte ismerős” rábeszéléséből és íjesztéséből származhattak, mert én Kmettyt velle „Nyilatkozat” megírása előtt ez ügyben sohase beszéltem; én az ő szavait, mintha én íjesztettem avagy kényszerítettem volna őt, egyszerűen hazugságnak s rágalomnak bélyegzem, s ha ő ez állításaira esküt tett volna, úgy ezennel kijelentem, hogy én őt, őt (5) tanura támaszkodva hamis eskű és rágalmazás címén perbe fogom vonni. Ez a valódi, igaz tény állás!

Ami pedig a tek. szerkesztő úr cikkét illeti, az meg nem lepett, hisz már rég vártam rá. Talán ép a „velejte ismerőse” volt az, aki rég, jó-akaratulag figyelmeztetett, s „horrendum dictu” rémitgetett, hogy kitesznek az ujságba, ha továbbra is befolyok ez ügybe.

Ezek után kérem a tek. szerkesztő urat s cikkíró, szíveskedjék „velejte ismerősének” szavahihetőségét máskor jól megrostálni s ártatlan embert nem gyanúsítani, illetve vádolni, mivel ez az igazságnak arculütése, amit, azt hiszem, se titokban, se „palam et publice” nem óhajt cselekedni.

Velejte, 1903. febr. 16.

Tisztelettel:

Matyeczko György
velejte gör. kath. lelkész

Tájékozásl.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a „F. H.”-ban eladásra hirdetett „Mosó intézet” nem azonos az én mosó-intézetemmel, mert én nemesak hogy el nem adom, de azt a fokozottabb igényeknek megfelelően nagyobbítani szándékozom.

Kálosi M.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

P. M. Gálszécs. Jövő számban. Tudósító Tokaj. Aktuális közlendőink miatt rövidítettük. Nem közölhető. Acord. (vers.)

Kiadótulajdonos Éhlert Gyula,

Közgyűlési meghívó.

A s.-a.-ujhelyi villamvilágítási és erőátviteli részv.-társaság
folyó évi márczius 1-én délelőtt 11 órakor

Sátoraljujhely város tanácstermében

évi rendes közgyűlést

tart, melyre a t. részvényeseket ezennel meghívom.

Tárgysorozat.

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése és indítványai a zárszámadások és a mérleg bemutatása.
  2. A mérleg megállapítása és a tiszta nyereség felosztása iránti intézkedés.
  3. A felmentvény iránti határozat.
  4. Egy igazgatósági és megüresedés esetén egy felügyelő-bizottsági tag választása.
  5. Indítványok tárgyalása.
- A zárszámadások, valamint az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések a törvény által előírt időben a társulat hivatalos gyártelep helyiségében megtekinthetők.
- Sátoraljujhely, 1903. évi február 7-én.

Id. Meczner Gyula,
társulati elnök.

Kivonat az alapszabályokból:

8. §. Szavazatra az jogosult, ki a közgyűlést megelőzőleg részvényeit a társaság pénztáránál letéteményezte és erről elismervény-nyel bír.

70 hold fiatal tölgyerdő

a f. 1903. évre cserhántásra eladó.

Venni szándékozók bővebb felvilágosítást nyerhetnek a herceg Windisch-Grätz Lajos-féle uradalom jószágigazgatóságánál Sárospatakon.

Valódi hegyaljai borokat

palackokban raktáron tartok és a következő áron árusítom, u. m.

1 liter tisztán kezelt legfinomabb asztali bor	1 kor. 20 fil.
1 " " " közep finom " " " " "	1 " " " "
1 " " " vékony czankó " " " " "	— " " 72 "
1 " " " egész vékony " " " " "	56—70 fil.

GRÜN ARMIN

fűszer és esemege üzlete S.-a.-Ujbely.

Allást keres

egy, a földmives iskolát és szőlészeti tanfolyamot sikerrel elvégzett fiatal ember, ki a gyümölcs, disz és konyhakertészetben is teljes szakképzettséggel bír.

Ajánlatok e lap kiadóhivatalához intézendők.

Tk. 307/1903. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a miskolci takarékegyesület végrehajtónak Szabó Dávidné és Somogyi Ferenc végrehajtást szenvedők elleni 124 korona tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a sátoraljujhelyi kir. töv.-szék (a tokaji kir. járásbírósg) területén lévő Tarczal község határában fekvő a) 115. számú tjkvben foglalt Szabó Dávidné, Takács Eszter végr. szenvedett és végrehajtáson kívül álló Takács Jánosné, Tokaji Elenóra, Varga Dávidné, Takács Julianna, Takács Gábor és kisk. Somogyi Borbála nevének álló 947. hr. sz. ingatlanra 105 korona, — b) a tarczali 1027. számú tjkvben Szabó Dávidné, Takács Eszter, Varga Dávidné, Takács Julianna, kisk. Somogyi Borbála és Takács Gábor nevének álló 2861. hr. sz. ingatlanra ugyanannak ugyanannak tartásával 158 kor., — d) a tarczali 1275. számú tjkvben Szabó Dávidné, Takács Eszter, Varga Dávidné, Takács Julianna, kisk. Somogyi Borbála és Takács Gábor nevének álló 1477 hr. sz. ingatlanra ugyancsak Takács Jánosné javára bekebelezett özv. hasznélvezeti jog épségben tartása mellett 29 koronában ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1903. évi márczius hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Tarczal község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 10 kor. 50 f., 35 k. 40 f., 15 k. 80 f. és 2 kor. 90 fillért készpénzben, vagy az 1881. LXI.-c. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhezletenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiküldött szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. bíróságnak mint telekkönyvi hatóságnál 1903. évi február hó 3-án

Flathy, kir. jbir.

A vidéki n. é. közönséget saját érdekében kérem, esotleges szives megkereséseiket pontosan nevemre Stark Mátyás czimezni.

STARK MÁTYÁS

Sátoralja-Ujhelyben.

A butorok be- és kirakásáért kezességet vállalok.

Vasuton való költöztetésnél a butorkocsi használatá díjmentes.

192/1903. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy s.-a.-ujhelyi kir. járásbírósgnak 1902. évi Sp. I. 941/3. számú végzése következtében Dr. Lichtenstein Jenő ügyvéd által képviselt Herskovicz Manó és tsa rudabányácskai lakos javára Gyarmathy Soma és neje b.-ujlaki lakos ellen 300 kor. s. jár. erejéig 1903. évi január hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1631 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: széna, kocsi, házi butorok lovak, tehének nyilvános árverésen eladatulnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. járásbírósg 1903. évi V. I. 25/2. számú végzése folytán 300 korona tőkekövetelés, ennek esedékes kamatai 1/10% váltódíj és eddig összesen 90 kor. 64 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Bodzás-Ujlakon alperes lakásán leendő eszközésére 1903. évi február hó 23-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatulni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Saujhely, 1903. évi február hó 8.

Fejér Zoltán,
kir. bir. végrehajtó.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított áron. Oltványok ezre 90—100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és esemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszazárlítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. — Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia csemetek és magvak. Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövény-növény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy hogy a bekerített részek teljesen kulcsossal zárhatók. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útletési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozás végett színes fénynyomatú díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család ahol annak tartalmát hasznára ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsemetek. Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt. Cím: Ermelléki Első Szőlőoltvány-Telep, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Eladó

Sátoraljujhelyben 100 szekér kitünő minőségű marha trágya. Czim megtudható kiadóhivatalunkban.

68/1903. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sauhelyi kir. járásbírósg 1902. évi Sp. I. 909/3. számú végzése következtében Dr. Lichtenstein Jenő ügyvéd által képviselt Stern Benjamin legényei lakos javára Baliko Dezső és neje helybeli lakosok ellen 130 kor. s. jár. erejéig 1902. évi december hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 810 koronára becsült következő ingóságok u. m.: házi butorok nyilvános árverésen eladatulnak.

Mely árverésnek a sauhelyi kir. járásbírósg 1902. évi V. I. 784/2. számú végzése folytán 130 kor. tőkekövetelés, ennek 1902. évi november hó 7. napjától járó 5% kamatai 1/10% váltódíj és eddig összesen 52 korona 36 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Saujhelyben alperesek lakásán leendő eszközésére 1903. évi február hó 20-ik napjának d. e. 8 órája határidőül kitűztetik s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. 108. §-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatulni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Saujhely, 1903. évi február 7-én.

Fejér Zoltán,
kir. bir. végrehajtó.

Eladó

Báró Harkányi Frigyes ur harkányi uradalmában 1902. évben importált kvasitzai árpa, — 1902. évben importált angol Chevalie árpák terméséből mmázsánként 16 koronáért vetőmag eladó; ugyancsak ott á 16 korona Járó buza kapható. Megkeresések Harkányi számtartósághoz intézendők.